

Egy jezsuita szerzetes Titanic-fotói

Contributed by Bodnár Sebestyén

2004. October 20. Wednesday 19:48

Last Updated 2007. November 20. Tuesday 08:51

There are no translations available. legényekkel együtt több mint 1500 ember veszett oda a "már a katasztrófát megelőzően legendává; v. l. "Titanic első s egyben utolsó útjára. A tőlük származó összesen 800 volt. Kézírták Browne atya kétszeresen is szerencsésnek mondhatta magát a tragédiát illetően. A hajóutat megszakítva, a hajórák szőlőlt, mára dokumentumként fotói is megmenekültek, egy csapásra világhírűvé tette.

Az r Frank Browne-t gyermekkorában nem sok jával kényeztetette el az élet. Anyja az "születésekor halt meg. Anyja pedig tizenévesen hagyta el a világot. A legfiatalabb fiát a queenstowni pályaudvar nagy Robert Browne vette oltalmába. Az "oldalán sorra ismerte meg a földrajz országait és népeit, s tőle kapta 17 éves korában a "letében oly meghatározó fenyőpezségét is. Queenstown (a mai Cobh) világra pedig népszerűtlen kikötőként indult az egyre hatalmasabb kereskedelem felé Amerikába. A dokkban mindennapos vendég volt Frank Browne, s a nagybícsi járóútjáról még a hajóközvetítés is lejutott. Noha ekkor már " a jezsuita rend tagja a teológusok jart, a hajóknak is nagy szerelmese volt és maradt élet végéig. A " nagy queenstowni hajótársaság Cunard és a White Star kikötőben világra kiterjedő kereskedelemét a nagy meglepetés 1912-ben érte: a pályaudvar jegyet vett unokacsának a világon akkori legnagyobb hajójának, a Titanicnak első útjára. Hogy pontosak legyünk, az angliai Southamptonból Amerikába induló járatnak a Cherbourg érintésével Queenstownig tartó szakaszára. Igaz, ott az első osztaglyon egy egész lakosztályt vett. Frank Browne a londoni Waterloo pályaudvarra indult kénytelenül, a Titanic Speciallal érkezett a kikötőbe. A Titanicon aztán összesen egy amerikai hajóval, s ez meghívta és fizette volna útját a tengerentéren is. A sors iróniaja (avagy szerencsésje) hogy a szigorú nagybícsi tisztviselő hazarendelte pályafutóját, s ilyenformán annak Queenstownban el kellett hagynia a hajót.

Á

Browne a mindössze két napos hajóútján sem volt telen: a Titanic szerkezetét és felépítését immár a korszakban fotózta, s a szemlelyzet meg az utasközösség sem maradhatott le a káprázat. A tragédia útján Browne fotókat készített, s a jezsuita egyszerre hármas fotóssá vált. Noha a Titanicra a korszak-tett fotói valójában ifjúkori zseny, azok egyszersmind párhuzamos dokumentumok. Kézírták a " maga "történetének, s csak a tragédia bekövetkezésevel nagy-totta ki "ket. A "sában Browne atya beírta Földünk tőle valóbbi zugait is Dél-Afrikát, Ausztráliában pedig "veket telt el az első világháborúban szerzett "d'betegségét kárólva. Fenyőpezségét soha nem maradt el tőle, s képei egyre világhírűbbak lettek, technikailag és másrésztileg egyaránt.

Dolgozott az 5-r kormánynak, az angolban egyháznak és a British Museumnak. Folyóiratok versengtek közeiért. Szerencsére is volt: a Kodak gyár álete végéig ellátta ingyenfilmmel. Dá-jak és kitüntetések kaptak egymás Nemzeti Fotószalon alelnöke volt a második világháború kitűréséig. Noha Browne világszerte ismert Titanic-felvételeivel napjainkig több könyvet is illusztráltak, a szerzetes 42 ezer felvételeknek negatív-jait 1985-ben találta meg egy másik jezsuita szerzetes, Eddie O'Connell atya, mégpedig a rend levéltárának pincéjében. A kincseket árzák volt egy Titanic-album is. Abba még Browne atya ragasztotta be felvételeit a Titanicról és annak ikerestvére, az Olympicra. A képeket saját maga látta el zézéses kópalárisokkal és szőljegyzetekkel. A képek java részes ismeretlen, publikálatlan volt. Az ölet és Tudományban közzétett felvételek a szerzetes 1997-ben megjelent posztumusz fényképalbumában találók.

Michele Albert